

Fercsák Klaudia 8.a osztályos tanuló: Mászágom gyökerei

Minden embernek van valami célja az életben, amit meg szeretne valósítani. Minden ember tartozni akar valahova, és valamilyen országot, országrészt a hazájának akar tekinteni. Mindenkinek vannak álmai, vágyai. Nem lehet valakit azért elítélni, mert sötét a bőre, más a hajszíne, más a ruházata, más a kultúrája, vagy más nyelvet beszél. Az osztálytársaim és a környezetem, elfogadott úgy, ahogy vagyok. Nemcsak a jó tulajdonságaimért kell szeretni, hanem a rosszakkal együtt is el kell fogadni. Az elején nehezen illeszkedtem be a többiek közé, de úgy érzem, hogy könnyen tudok az emberekkel kapcsolatot teremteni, elég nyitott, barátságos és jókedvű vagyok. Nekik sikerült elfogadni engem, és többnyire a többi roma osztálytársaimat is. Egyes emberek azt gondolják, hogy a cigányok alapvetően rossz emberek. Azt hiszik, hogy nincs köztünk művelt, tisztelettudó és becsületes ember, valamint hogy nincsenek érzéseink. Hiszen vannak roma írók, költők, akiknek gyönyörű verseik, regényeik, novelláik vannak.

"Ne maradjon a költő forró szeretet - óhaja óhaj csupán, fogadjuk szívünkbe, hadd kevesbedjenek bánatai és sokasodjanak örömei. A mi lelkünk, álmunk is szebb lesz tőle. Hisz a versek egyszerre elgondolkodtatók és felzaklatók, új érzelmekkel telítők, életerőt növelők. Költő kívánhat-e szebb eredményt?"

Költeményekkel próbálják buzdítani a mai roma fiatalokat a tanulásra. Nekik sikerült kiemelkedni a cigányság soraiból. Ők büszkéek lehetnek arra, amit elértek. Én is szeretném azt, hogy a szüleim, tanáraink, ismerőseim, büszkéek legyenek rám. Szeretnék tanulni, ugyanis meg van rá a lehetőségem. A jövőben szeretnék a családom számára, egy biztos hátteret nyújtani. Toleránsnak, megértőnek és együtt érzőnek kell lennünk a "más" emberekkel szemben: Oda kell figyelnünk arra, hogy a gesztusainkkal, viselkedésünkkel és modorunkkal meg ne bántssuk a másik embert. Minden ember egyenlőnek, egyenlő jogokkal született. Nem szabadna különbséget tennünk nemek, nemzetiségek kisebbségek között. Nincs cigány és cigány között különbség e bolygón. "Mi egy tőről fakadunk." Minden ember egy - egy keresztrejtvény. Emlékszem nagymamám szavaira, hogy van örökös és van megbocsátható bűn a cigány törvények szerint a földön. Aki bűnbakot keresett, hát talált. Ellenségként tüntettek fel bennünket, pedig mi áldozatok voltunk. Bűn volt talán cigánynak születni?!

Mindazok ellenére és mindezek tudatában, ha tízszer születnék is, cigánynak szeretnék születni. Tudom, most sokan feltennék a kérdést, hogy vajon miért. Erre a válasz igen egyszerű, és könnyű, de az soha nem fogja megtudni, aki nem cigánynak született.

Féltem örizzük, szinte ereklyeként, az őshazából hozott szellemi örökségünket, amit rajtunk kívül csak kevesen ismernek. A meglévő értékeinkkel nemcsak a magyar kultúra válik színesebbé, gazdagabbá, hanem az egyetemes emberi kultúra is. Szeretnék magunkat megmutatni, hogy "látva lássanak".

Nemrég olvastam egy könyvet. Egy cigány kislányról szólt, akit Katicának hívtak. Együtt éreztem vele, minden pillanatban. Nagyon sajnáltam, amikor sírt, mert megtudta hogy roma. Egy rosszakarója, azt hazudta neki, hogy a cigányok lopnak, csalnak, hazudnak. Később az édesapjával útra kelt. A családjának nem volt háza, sátorban aludtak. Mindenki kiközösítette őket. Katica később rájött, mit is jelent ez az érzés valójában. Nem engedték iskolába, csak azért, mert az iskola igazgatója attól félt, hogy a cigány kislány miatt, a többi gyerek szülei, kiíratják őket az iskolából. Rettenetesen fáj a szíve emiatt, hogy őt miért nem tekintik egyenlőnek a többi emberrel.

- Miért kezeli mindenki úgy, mint egy darab rongyot, ami ha tönkremegy, eldobják, és többet soha senki nem törődik vele?

- Miért undorodnak tőle, mint egy bűnözőtől?

- Miért zavarják el őket, minden helyről?

- Miért nincs nekik saját házuk?

- Miért nem játszhat ő is úgy, ahogy a többi gyerek?

- Miért nem járhat iskolába?

- Egyáltalán miért nem boldog, hiszen nincsen anyukája, barátai, barátnői?

Ha arra gondolok, hogy ezeket az örömeket, ezeket az apró kis boldogság- szikrákat kicsit szerencsés embernek érzem magam és a családom. Ilyenkor azt mondom, mindenki becsülje meg azt, amilye van. S talán gondolkozzon el azon, hogy másnal

